

ΘΡΕΟΛΟΓΟΣ ΤΥΠΟΣ

Η ΣΤΗΛΗ ΤΗΣ «ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΕΝΩΣΕΩΣ ΘΕΟΛΟΓΩΝ»

Επισημαίνει η ΠΕΘ εις ύπόμνημά της πρὸς τὴν ὑπουργὸν Παιδείας ΜΟΝΟΝ ΤΟ ΜΑΘΗΜΑ ΤΩΝ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΩΝ ΣΥΜΒΑΛΛΕΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΟΛΟΚΛΗΡΩΣΙΝ ΤΗΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΟΣ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

Νά παραμείνῃ τὸ μάθημα ὡς ἔχει καὶ νά εἶναι ὑποχρεωτικὸν δι' ὅλους τοὺς Ὀρθοδόξους. Καὶ πρότασις δι' ἐναλλακτικὸν μάθημα διὰ τούτους ἑτεροδόξους καὶ τούτους ἀλλοδόξους. Καὶ τὸ ἓνα καὶ τὸ ἄλλο μάθημα νά διδάσκαται ὑπὸ θεολόγων

Ἡ Πανελλήνια Ἐνώσις Θεολόγων (ΠΕΘ) ἀπέστειλε τὴν 11ην Ἰουνίου ὑπόμνημα πρὸς τὴν ὑπουργὸν Παιδείας, διὰ βίου μαθησεως καὶ Ὁρθοσκευμάτων, διὰ τοῦ ὁποῦ ζήτη τὴν καλλιέργειαν τῆς συνειδησεως τοῦ μαθητοῦ καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἠθικῆς προσωπικότητος τῶν μαθητῶν. Εἰς τὸ ὑπόμνημα ἐπισημαίνεται πρὸς τὴν ὑπουργὸν ὅτι θὰ πρέπει νὰ διατηρηθῇ τὸ Μάθημα τῶν Ὁρθοσκευτικῶν ὡς ἔχει, διότι οὗτο αὐτὸ διδάσκει διδασκαλία τῆς Ὁρθοδοξίας. Ἡ ΠΕΘ ζήτη, ἐπίσης, νὰ παραμείνῃ τὸ μάθημα τῶν Ὁρθοσκευτικῶν ὑποχρεωτικὸν δι' ὅλους τοὺς Ὀρθοδόξους μαθητὰς καθὼς καὶ διὰ ὅσους ἀλλοδόξους καὶ ἑτεροδόξους ἐφ' ὅσον οἱ τελευταῖοι τὸ ἐπιθυμοῦν. Εἰς τὸ ὑπόμνημα ὑπάρχει καὶ πρότασις δι' ἐναλλακτικὸν μάθημα διὰ ἐκείνους τοὺς μαθητὰς, ποὺ δὲν ἐπιθυμοῦν νὰ παρακολουθήσουν τὸ Ὁρθόδοξον θεολογικὸν μάθημα.

Κατὰ τῆς τελευταίας δεκαετίας ἡ πορεία τῆς ἑλληνικῆς Ἐκπαίδευσῆς φαίνεται νὰ ὑπερτονίζει τὴν πρώτην ἀπὸ τῆς παραπάνω ἀρχῆς καὶ ὑποβαθμίζει τὴν δεύτερη. Οἱ λεγόμενες «ἐπιστημῆς τοῦ ἀνθρώπου», δηλαδὴ τὰ μαθήματα ποὺ κυρίως (ὄχι βέβαια ἀποκλειστικῶς) καλλιεργοῦν τὸν «ἔσω ἀνθρώπου» καὶ ἀναπτύσσουν ἀξίες, τὴν κοινωνικὴν εὐαισθησίαν, τὴν ἐθνικὴν, δημοκρατικὴν καὶ θρησκευτικὴν συνείδησιν, ἡ συρρικνώνονται στὸ ὁρολόγιον πρόγραμμα, γὰρ ἀποπροσανατολιζοῦνται στὸ ἀναλυτικὸ, ἡ ἀποχωρίζονται, χάνουν τὴν οὐσίαν τοὺς καὶ στοχεύουν σὲ ἀνοήσιους στόχους μὲ τὴν ὑλοποίησιν τῶν ἀναλυτικῶν προγραμμάτων, δηλαδὴ μὲ τὰ διδασκτικὰ βιβλία.

Ὁ καθέναν ἀντιλαμβάνεται ὅτι ὅλο καὶ περισσοτέρως τὰ σχολεῖα τῆς ἐγκύκλιος μόρφωσης ἐγκαταλείπουν τὴν φροντίδα διδασκαλίας τοῦ νέου ἀνθρώπου, τοῦ νέου πολίτη, τοῦ νέου Ἑλληνα, ὡς πρὸς τὴν πνευματικὴν, τὴν ψυχικὴν τὴν διάστασιν καὶ ἐνδιαφέρονται περισσότερο νὰ δεῦνουν τὸ νοῦ τοῦ, σὰν λειτουργικὸ ὄργανο λαμβανόμενον, χωρὶς νὰ ἐνδιαφέρονται εἰς οὐτιδήποτε τὸ ἀξιολογικὸν καὶ ἠθικὸν περιεχόμενον τοῦ. Καὶ φαίνεται τοῦτο ἀπὸ τὸ ὅτι τὰ μαθήματα ποὺ ἀναβιβάζονται στὸ στόχο αὐτὸ ἐκτείνονται κατὰ καιροὺς καὶ στὸ ὁρολόγιον πρόγραμμα καὶ στὸ ἀναλυτικὸ. Μὲ τὰ μαθήματα τοῦτα προσφέρονται σήμερον ζωτικὰ λιγότερα χρήσιμα γιὰ τὴν αἰὶν καὶ πολὺ περισσότερο γιὰ τῆς ἐξέτασεως ὑπέρθεσις τοῦτο σὴν διαμορφώσεως ἢ ἢ «ἀνάγκη» γιὰ ἐπισημονικὸς σπουδῆς τοῦ συνόλου τῶν φοιτητῶν σὴν Δευτεροβάθμια Ἐκπαίδευσιν. Καὶ ἴσως καὶ σὴν «ἀνάγκη» φροντιστηριακῆς ἐκπαίδευσῆς, ἡ ποὺ εὐγενικὰ «προτομοσιάζει».

Ἡ Εἰδικότερα νὰ δοθεῖ ἰδιαίτερη σημασία σὴν καλλιέργειαν τῆς προσωπικότητος τῶν μαθητῶν μας, μὲ τὴν ἰδιαίτερη προσοχὴ σὴν διδασκαλίαν τῶν ἀνθρωπολογικῶν μαθημάτων, γιὰ ἀνάπτυξιν τῆς ἠθικῆς, κοινωνικῆς, ἐθνικῆς, δημοκρατικῆς καὶ θρησκευτικῆς συνειδησεως τῆς οὐ.

Ὁ καθέναν ἀντιλαμβάνεται ὅτι ὅλο καὶ περισσοτέρως τὰ σχολεῖα τῆς ἐγκύκλιος μόρφωσης ἐγκαταλείπουν τὴν φροντίδα διδασκαλίας τοῦ νέου ἀνθρώπου, τοῦ νέου πολίτη, τοῦ νέου Ἑλληνα, ὡς πρὸς τὴν πνευματικὴν, τὴν ψυχικὴν τὴν διάστασιν καὶ ἐνδιαφέρονται περισσότερο νὰ δεῦνουν τὸ νοῦ τοῦ, σὰν λειτουργικὸ ὄργανο λαμβανόμενον, χωρὶς νὰ ἐνδιαφέρονται εἰς οὐτιδήποτε τὸ ἀξιολογικὸν καὶ ἠθικὸν περιεχόμενον τοῦ. Καὶ φαίνεται τοῦτο ἀπὸ τὸ ὅτι τὰ μαθήματα ποὺ ἀναβιβάζονται στὸ στόχο αὐτὸ ἐκτείνονται κατὰ καιροὺς καὶ στὸ ὁρολόγιον πρόγραμμα καὶ στὸ ἀναλυτικὸ. Μὲ τὰ μαθήματα τοῦτα προσφέρονται σήμερον ζωτικὰ λιγότερα χρήσιμα γιὰ τὴν αἰὶν καὶ πολὺ περισσότερο γιὰ τῆς ἐξέτασεως ὑπέρθεσις τοῦτο σὴν διαμορφώσεως ἢ ἢ «ἀνάγκη» γιὰ ἐπισημονικὸς σπουδῆς τοῦ συνόλου τῶν φοιτητῶν σὴν Δευτεροβάθμια Ἐκπαίδευσιν. Καὶ ἴσως καὶ σὴν «ἀνάγκη» φροντιστηριακῆς ἐκπαίδευσῆς, ἡ ποὺ εὐγενικὰ «προτομοσιάζει».

Ἡ Εἰδικότερα νὰ δοθεῖ ἰδιαίτερη σημασία σὴν καλλιέργειαν τῆς προσωπικότητος τῶν μαθητῶν μας, μὲ τὴν ἰδιαίτερη προσοχὴ σὴν διδασκαλίαν τῶν ἀνθρωπολογικῶν μαθημάτων, γιὰ ἀνάπτυξιν τῆς ἠθικῆς, κοινωνικῆς, ἐθνικῆς, δημοκρατικῆς καὶ θρησκευτικῆς συνειδησεως τῆς οὐ.

Ὁ καθέναν ἀντιλαμβάνεται ὅτι ὅλο καὶ περισσοτέρως τὰ σχολεῖα τῆς ἐγκύκλιος μόρφωσης ἐγκαταλείπουν τὴν φροντίδα διδασκαλίας τοῦ νέου ἀνθρώπου, τοῦ νέου πολίτη, τοῦ νέου Ἑλληνα, ὡς πρὸς τὴν πνευματικὴν, τὴν ψυχικὴν τὴν διάστασιν καὶ ἐνδιαφέρονται περισσότερο νὰ δεῦνουν τὸ νοῦ τοῦ, σὰν λειτουργικὸ ὄργανο λαμβανόμενον, χωρὶς νὰ ἐνδιαφέρονται εἰς οὐτιδήποτε τὸ ἀξιολογικὸν καὶ ἠθικὸν περιεχόμενον τοῦ. Καὶ φαίνεται τοῦτο ἀπὸ τὸ ὅτι τὰ μαθήματα ποὺ ἀναβιβάζονται στὸ στόχο αὐτὸ ἐκτείνονται κατὰ καιροὺς καὶ στὸ ὁρολόγιον πρόγραμμα καὶ στὸ ἀναλυτικὸ. Μὲ τὰ μαθήματα τοῦτα προσφέρονται σήμερον ζωτικὰ λιγότερα χρήσιμα γιὰ τὴν αἰὶν καὶ πολὺ περισσότερο γιὰ τῆς ἐξέτασεως ὑπέρθεσις τοῦτο σὴν διαμορφώσεως ἢ ἢ «ἀνάγκη» γιὰ ἐπισημονικὸς σπουδῆς τοῦ συνόλου τῶν φοιτητῶν σὴν Δευτεροβάθμια Ἐκπαίδευσιν. Καὶ ἴσως καὶ σὴν «ἀνάγκη» φροντιστηριακῆς ἐκπαίδευσῆς, ἡ ποὺ εὐγενικὰ «προτομοσιάζει».

Ὁ καθέναν ἀντιλαμβάνεται ὅτι ὅλο καὶ περισσοτέρως τὰ σχολεῖα τῆς ἐγκύκλιος μόρφωσης ἐγκαταλείπουν τὴν φροντίδα διδασκαλίας τοῦ νέου ἀνθρώπου, τοῦ νέου πολίτη, τοῦ νέου Ἑλληνα, ὡς πρὸς τὴν πνευματικὴν, τὴν ψυχικὴν τὴν διάστασιν καὶ ἐνδιαφέρονται περισσότερο νὰ δεῦνουν τὸ νοῦ τοῦ, σὰν λειτουργικὸ ὄργανο λαμβανόμενον, χωρὶς νὰ ἐνδιαφέρονται εἰς οὐτιδήποτε τὸ ἀξιολογικὸν καὶ ἠθικὸν περιεχόμενον τοῦ. Καὶ φαίνεται τοῦτο ἀπὸ τὸ ὅτι τὰ μαθήματα ποὺ ἀναβιβάζονται στὸ στόχο αὐτὸ ἐκτείνονται κατὰ καιροὺς καὶ στὸ ὁρολόγιον πρόγραμμα καὶ στὸ ἀναλυτικὸ. Μὲ τὰ μαθήματα τοῦτα προσφέρονται σήμερον ζωτικὰ λιγότερα χρήσιμα γιὰ τὴν αἰὶν καὶ πολὺ περισσότερο γιὰ τῆς ἐξέτασεως ὑπέρθεσις τοῦτο σὴν διαμορφώσεως ἢ ἢ «ἀνάγκη» γιὰ ἐπισημονικὸς σπουδῆς τοῦ συνόλου τῶν φοιτητῶν σὴν Δευτεροβάθμια Ἐκπαίδευσιν. Καὶ ἴσως καὶ σὴν «ἀνάγκη» φροντιστηριακῆς ἐκπαίδευσῆς, ἡ ποὺ εὐγενικὰ «προτομοσιάζει».

Ὁ καθέναν ἀντιλαμβάνεται ὅτι ὅλο καὶ περισσοτέρως τὰ σχολεῖα τῆς ἐγκύκλιος μόρφωσης ἐγκαταλείπουν τὴν φροντίδα διδασκαλίας τοῦ νέου ἀνθρώπου, τοῦ νέου πολίτη, τοῦ νέου Ἑλληνα, ὡς πρὸς τὴν πνευματικὴν, τὴν ψυχικὴν τὴν διάστασιν καὶ ἐνδιαφέρονται περισσότερο νὰ δεῦνουν τὸ νοῦ τοῦ, σὰν λειτουργικὸ ὄργανο λαμβανόμενον, χωρὶς νὰ ἐνδιαφέρονται εἰς οὐτιδήποτε τὸ ἀξιολογικὸν καὶ ἠθικὸν περιεχόμενον τοῦ. Καὶ φαίνεται τοῦτο ἀπὸ τὸ ὅτι τὰ μαθήματα ποὺ ἀναβιβάζονται στὸ στόχο αὐτὸ ἐκτείνονται κατὰ καιροὺς καὶ στὸ ὁρολόγιον πρόγραμμα καὶ στὸ ἀναλυτικὸ. Μὲ τὰ μαθήματα τοῦτα προσφέρονται σήμερον ζωτικὰ λιγότερα χρήσιμα γιὰ τὴν αἰὶν καὶ πολὺ περισσότερο γιὰ τῆς ἐξέτασεως ὑπέρθεσις τοῦτο σὴν διαμορφώσεως ἢ ἢ «ἀνάγκη» γιὰ ἐπισημονικὸς σπουδῆς τοῦ συνόλου τῶν φοιτητῶν σὴν Δευτεροβάθμια Ἐκπαίδευσιν. Καὶ ἴσως καὶ σὴν «ἀνάγκη» φροντιστηριακῆς ἐκπαίδευσῆς, ἡ ποὺ εὐγενικὰ «προτομοσιάζει».

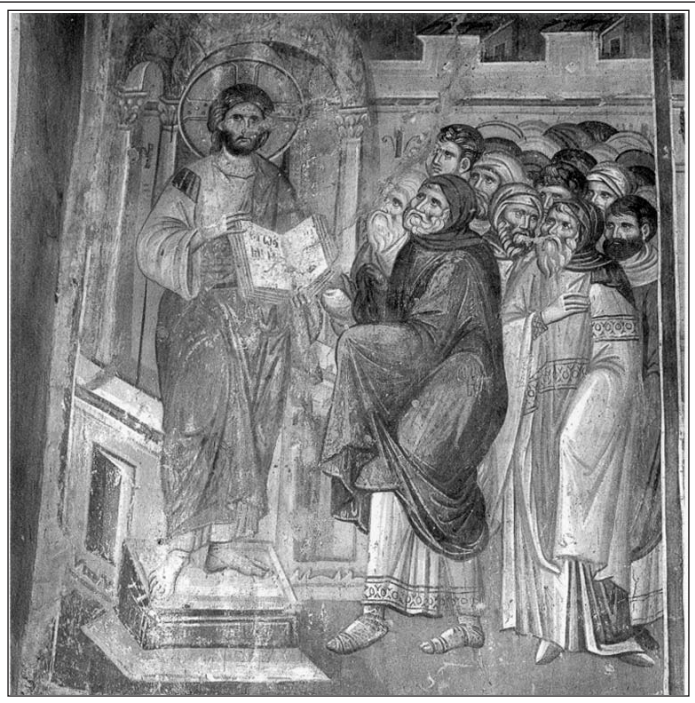
● ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ ΑΛΗΘΙΝΑ ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ. Σὲ μίαν Ἰουλίαν τὴν ἡμετέραν ἀποφάνθησεν ὁ Ἅγιος Ἰσαὰκ ὁ Σύρος ἀναφέρει μεταξὺ ἄλλων: «Μὲ ὅσο περισσότερο ἀγαθὰ περιβάλλεται, τόσο δουλικότερος γίνεται, γὰρ ὅσο περισσότερο ἀνάγκη δημιουργεῖται, τόσο περισσότερο ἀποδυναμίζεται τὴν ἐλευθερίαν σου. Ἀληθινὴ ἐλευθερία εἶναι ἐκεῖνος, ποὺ δὲν ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ τίποτε. Ὁ ἐπίσημος δόγμας ἐλευθερίας εἶναι νὰ ἔχεις ἀνάγκη ἀπὸ ἐλάχιστον πράγματι. Αὐτοῦ τοῦ εἶδους τὴν ἐλευθερίαν τὴν ἔχουν πρὸ πάντων οἱ ἄγγελοι, καθὼς καὶ ἐκεῖνοι ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων, ποὺ τοὺς μωυδιάει. Τὸ νὰ τὸ κατορθώσῃ αὐτὸ κάποιος, ποὺ φορεῖ θνητὸ σῶμα, καταλαβάνει πόσους μεγάλους ἐπαύσιους ἀξίζει». Ἄς γίνουμε λοιπὸν ἀληθινὰ ἐλεύθεροι.

● ΤΟ ΟΧΗΜΑ ΤΟΥ ΔΙΑΒΟΛΟΥ. Ὁ Ἅγιος Ἰσαὰκ ὁ Σύρος ἀναφέρει στὸν «ΛΓ' Λόγον» ποὺ εἶναι τὸ ὄχημα τοῦ διαβόλου, λέγοντας: «Ὁχημα καὶ ἀμάξι τὸ διαβόλου εἶναι ἡ σάρξ σου, ἐπάνω στὸ ὅποιον καθήμενος εἰσέρχεται σὴν ταλαιπωρίαν ψυχῆ καὶ τὴν καταπίεσιν». Ἐπίσης ὁ Ἅγιος Πέτρος ὁ Δαμασκηνὸς λέγει: «Ὅτε μίαν κακίαν, δὲν εἶναι τόσον εὐκόλος εἰς τὸ ἀμαρτάνειν, ὅσον ἡ σάρξ σου». Προσοχὴ λοιπὸν.

● Οἱ ΠΕΙΡΑΣΜΟὶ ΒΟΗΘΟΥΝ ΤΗΝ ΣΩΤΗΡΙΑ ΜΑΣ. Στὰ σωζόμενα ἀποφάνθησεν τὸ Μεγάλου Ἀντωνίου ἀναφέρει καὶ τὸ ἔξής: «Κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ εἰσελθῇ σὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν, χωρὶς νὰ δοκιμασθῇ περασμένως. Βγάλε ἀπὸ τὴν μέση τὸν περασμένον καὶ τότε κανεὶς δὲν θὰ ὑπάρχῃ ὅπου νὰ σῶσεται». Γι' αὐτὸ ἄς μὴ παραποινοῦμε γιὰ τὰ βάσανα, ποὺ μᾶς θρῆσκουν καὶ εἶναι δοκιμασίαι γιὰ τὴν πίστιν μας.

● ΠΩΣ ΑΠΟΚΤΑΣ ΤΕΛΕΙΑ ΑΓΑΠΗ. Ἀντιγράφω ἀπὸ τὸν «Α' Ἱδιὸν Λόγον» τοῦ Ἁγίου Συμεὸν τοῦ Νέου Θεολόγου, ὅπου γράφει πῶς νὰ ἀποκτήσῃ τὴν τελείαν ἀγάπην πρὸς τὸν Θεόν, ποὺ εἶναι ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος τῆς σωτηρίας μας. Λέγει λοιπὸν ὁ κορυφαῖος αὐτὸς Ἅγιος ὅτι: «Εἶναι ἀδύνατον σὸν κάποιον ἀνθρώπου νὰ ἀποκτήσῃ τὴν τελείαν ἀγάπην πρὸς τὸν Θεόν, παρὰ μόνον μὲ τὴν ἀκέραιην πίστιν καὶ μὲ τὴν βελίαν καὶ ἀδίστακτον ἐπιπέδω». Γι' αὐτὸ καὶ ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ἔλεγε: «Νυνὶ δὲ μένει πίστις, ἐλπίς, ἀγάπη, τὰ τρία ταῦτα· μείζων δὲ τούτων ἡ ἀγάπη». Ἐμπρός, λοιπὸν.

● ΤΙ ΜΑΣ ΟΔΗΓΕΙ ΣΤΟΝ ΘΕΟΝ. Καταφεύγω καὶ πάλι στὸ «Περὶ ἀγάπης» διδόντων τὸν Ἅγιον Μαξιμὸν τοῦ Ὁμοιωλοῦτο, ὅπου διαβάζομε σὴν Δ' Ἐκκαιοντάδα κεφαλαίον, τὸν τρόπον τῆς πνευματικῆς ζωῆς τὰ ἀκόλουθα: «Ἡ ἀγάπη καὶ ἡ ἐγκράτεια ἐλευθεροῦν τὴν ψυχὴν ἀπὸ τὰ πάθη. Ἡ ἀνίχνευσις καὶ ἡ θεωρία ἀπαλλάσσουν τὸν νοῦ ἀπὸ τὴν ἄγνοιαν, ἐπὶ ἡ κατάστασις τῆς προσευχῆς ὁδηγεῖ τὸν ἀνθρώπου μπροστὴν σὸν ἴδω τὸν Θεόν». Γι' αὐτὸ καὶ τὸ Ἐυαγγέλιον καὶ οἱ Ἅγιοι Πατέρες μας προτρέπουν σὸν «ἀδιαιρέτως προσευχεσθε», ὥστε ἡ προσοχὴ καὶ ἡ σκέψιν μας νὰ εἶναι διαρκῶς στραμμένη πρὸς τὸν Θεόν. Ἄς τὸ προσπαθοῦμε καθημερινά. Π. Μ. Σωτήρχος

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ (Δ' ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΟΔΟΥ) 18 ΙΟΥΛΙΟΥ 2010 Ἀπόστολος: Τίτ. γ' 8 – 15 Εὐαγγέλιον: Μαθ. ε' 14 – 19 Ἅγιος βαρῦς— Ἐωθινὸν Ἡ' ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ ΕΚ ΤΩΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ ΕΙΜΑΣΤΕ ΤΟ ΦΩΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ;

Ὁ Χριστὸς εἶχε ζητήσει ἀπὸ τοὺς μαθητῆς τοῦ νὰ εἶναι τὸ φῶς τοῦ κόσμου, δηλαδὴ μὲ τὸ φαινόμενο τῶν παράδειγμα νὰ μεταδίδουν τὸ φῶς τῆς ἀληθείας καὶ νὰ βοηθοῦν τοὺς ἀνθρώπους, ποὺ βρίσκονται στὸ σκοτάδι τῆς ἀμαρτίας καὶ τῆς πλάνης.

Ὁ καθέναν ἀντιλαμβάνεται ὅτι ὅλο καὶ περισσοτέρως τὰ σχολεῖα τῆς ἐγκύκλιος μόρφωσης ἐγκαταλείπουν τὴν φροντίδα διδασκαλίας τοῦ νέου ἀνθρώπου, τοῦ νέου πολίτη, τοῦ νέου Ἑλληνα, ὡς πρὸς τὴν πνευματικὴν, τὴν ψυχικὴν τὴν διάστασιν καὶ ἐνδιαφέρονται περισσότερο νὰ δεῦνουν τὸ νοῦ τοῦ, σὰν λειτουργικὸ ὄργανο λαμβανόμενον, χωρὶς νὰ ἐνδιαφέρονται εἰς οὐτιδήποτε τὸ ἀξιολογικὸν καὶ ἠθικὸν περιεχόμενον τοῦ. Καὶ φαίνεται τοῦτο ἀπὸ τὸ ὅτι τὰ μαθήματα ποὺ ἀναβιβάζονται στὸ στόχο αὐτὸ ἐκτείνονται κατὰ καιροὺς καὶ στὸ ὁρολόγιον πρόγραμμα καὶ στὸ ἀναλυτικὸ. Μὲ τὰ μαθήματα τοῦτα προσφέρονται σήμερον ζωτικὰ λιγότερα χρήσιμα γιὰ τὴν αἰὶν καὶ πολὺ περισσότερο γιὰ τῆς ἐξέτασεως ὑπέρθεσις τοῦτο σὴν διαμορφώσεως ἢ ἢ «ἀνάγκη» γιὰ ἐπισημονικὸς σπουδῆς τοῦ συνόλου τῶν φοιτητῶν σὴν Δευτεροβάθμια Ἐκπαίδευσιν. Καὶ ἴσως καὶ σὴν «ἀνάγκη» φροντιστηριακῆς ἐκπαίδευσῆς, ἡ ποὺ εὐγενικὰ «προτομοσιάζει».

Ὁ καθέναν ἀντιλαμβάνεται ὅτι ὅλο καὶ περισσοτέρως τὰ σχολεῖα τῆς ἐγκύκλιος μόρφωσης ἐγκαταλείπουν τὴν φροντίδα διδασκαλίας τοῦ νέου ἀνθρώπου, τοῦ νέου πολίτη, τοῦ νέου Ἑλληνα, ὡς πρὸς τὴν πνευματικὴν, τὴν ψυχικὴν τὴν διάστασιν καὶ ἐνδιαφέρονται περισσότερο νὰ δεῦνουν τὸ νοῦ τοῦ, σὰν λειτουργικὸ ὄργανο λαμβανόμενον, χωρὶς νὰ ἐνδιαφέρονται εἰς οὐτιδήποτε τὸ ἀξιολογικὸν καὶ ἠθικὸν περιεχόμενον τοῦ. Καὶ φαίνεται τοῦτο ἀπὸ τὸ ὅτι τὰ μαθήματα ποὺ ἀναβιβάζονται στὸ στόχο αὐτὸ ἐκτείνονται κατὰ καιροὺς καὶ στὸ ὁρολόγιον πρόγραμμα καὶ στὸ ἀναλυτικὸ. Μὲ τὰ μαθήματα τοῦτα προσφέρονται σήμερον ζωτικὰ λιγότερα χρήσιμα γιὰ τὴν αἰὶν καὶ πολὺ περισσότερο γιὰ τῆς ἐξέτασεως ὑπέρθεσις τοῦτο σὴν διαμορφώσεως ἢ ἢ «ἀνάγκη» γιὰ ἐπισημονικὸς σπουδῆς τοῦ συνόλου τῶν φοιτητῶν σὴν Δευτεροβάθμια Ἐκπαίδευσιν. Καὶ ἴσως καὶ σὴν «ἀνάγκη» φροντιστηριακῆς ἐκπαίδευσῆς, ἡ ποὺ εὐγενικὰ «προτομοσιάζει».

Ὁ καθέναν ἀντιλαμβάνεται ὅτι ὅλο καὶ περισσοτέρως τὰ σχολεῖα τῆς ἐγκύκλιος μόρφωσης ἐγκαταλείπουν τὴν φροντίδα διδασκαλίας τοῦ νέου ἀνθρώπου, τοῦ νέου πολίτη, τοῦ νέου Ἑλληνα, ὡς πρὸς τὴν πνευματικὴν, τὴν ψυχικὴν τὴν διάστασιν καὶ ἐνδιαφέρονται περισσότερο νὰ δεῦνουν τὸ νοῦ τοῦ, σὰν λειτουργικὸ ὄργανο λαμβανόμενον, χωρὶς νὰ ἐνδιαφέρονται εἰς οὐτιδήποτε τὸ ἀξιολογικὸν καὶ ἠθικὸν περιεχόμενον τοῦ. Καὶ φαίνεται τοῦτο ἀπὸ τὸ ὅτι τὰ μαθήματα ποὺ ἀναβιβάζονται στὸ στόχο αὐτὸ ἐκτείνονται κατὰ καιροὺς καὶ στὸ ὁρολόγιον πρόγραμμα καὶ στὸ ἀναλυτικὸ. Μὲ τὰ μαθήματα τοῦτα προσφέρονται σήμερον ζωτικὰ λιγότερα χρήσιμα γιὰ τὴν αἰὶν καὶ πολὺ περισσότερο γιὰ τῆς ἐξέτασεως ὑπέρθεσις τοῦτο σὴν διαμορφώσεως ἢ ἢ «ἀνάγκη» γιὰ ἐπισημονικὸς σπουδῆς τοῦ συνόλου τῶν φοιτητῶν σὴν Δευτεροβάθμια Ἐκπαίδευσιν. Καὶ ἴσως καὶ σὴν «ἀνάγκη» φροντιστηριακῆς ἐκπαίδευσῆς, ἡ ποὺ εὐγενικὰ «προτομοσιάζει».

Ὁ καθέναν ἀντιλαμβάνεται ὅτι ὅλο καὶ περισσοτέρως τὰ σχολεῖα τῆς ἐγκύκλιος μόρφωσης ἐγκαταλείπουν τὴν φροντίδα διδασκαλίας τοῦ νέου ἀνθρώπου, τοῦ νέου πολίτη, τοῦ νέου Ἑλληνα, ὡς πρὸς τὴν πνευματικὴν, τὴν ψυχικὴν τὴν διάστασιν καὶ ἐνδιαφέρονται περισσότερο νὰ δεῦνουν τὸ νοῦ τοῦ, σὰν λειτουργικὸ ὄργανο λαμβανόμενον, χωρὶς νὰ ἐνδιαφέρονται εἰς οὐτιδήποτε τὸ ἀξιολογικὸν καὶ ἠθικὸν περιεχόμενον τοῦ. Καὶ φαίνεται τοῦτο ἀπὸ τὸ ὅτι τὰ μαθήματα ποὺ ἀναβιβάζονται στὸ στόχο αὐτὸ ἐκτείνονται κατὰ καιροὺς καὶ στὸ ὁρολόγιον πρόγραμμα καὶ στὸ ἀναλυτικὸ. Μὲ τὰ μαθήματα τοῦτα προσφέρονται σήμερον ζωτικὰ λιγότερα χρήσιμα γιὰ τὴν αἰὶν καὶ πολὺ περισσότερο γιὰ τῆς ἐξέτασεως ὑπέρθεσις τοῦτο σὴν διαμορφώσεως ἢ ἢ «ἀνάγκη» γιὰ ἐπισημονικὸς σπουδῆς τοῦ συνόλου τῶν φοιτητῶν σὴν Δευτεροβάθμια Ἐκπαίδευσιν. Καὶ ἴσως καὶ σὴν «ἀνάγκη» φροντιστηριακῆς ἐκπαίδευσῆς, ἡ ποὺ εὐγενικὰ «προτομοσιάζει».

Ὁ καθέναν ἀντιλαμβάνεται ὅτι ὅλο καὶ περισσοτέρως τὰ σχολεῖα τῆς ἐγκύκλιος μόρφωσης ἐγκαταλείπουν τὴν φροντίδα διδασκαλίας τοῦ νέου ἀνθρώπου, τοῦ νέου πολίτη, τοῦ νέου Ἑλληνα, ὡς πρὸς τὴν πνευματικὴν, τὴν ψυχικὴν τὴν διάστασιν καὶ ἐνδιαφέρονται περισσότερο νὰ δεῦνουν τὸ νοῦ τοῦ, σὰν λειτουργικὸ ὄργανο λαμβανόμενον, χωρὶς νὰ ἐνδιαφέρονται εἰς οὐτιδήποτε τὸ ἀξιολογικὸν καὶ ἠθικὸν περιεχόμενον τοῦ. Καὶ φαίνεται τοῦτο ἀπὸ τὸ ὅτι τὰ μαθήματα ποὺ ἀναβιβάζονται στὸ στόχο αὐτὸ ἐκτείνονται κατὰ καιροὺς καὶ στὸ ὁρολόγιον πρόγραμμα καὶ στὸ ἀναλυτικὸ. Μὲ τὰ μαθήματα τοῦτα προσφέρονται σήμερον ζωτικὰ λιγότερα χρήσιμα γιὰ τὴν αἰὶν καὶ πολὺ περισσότερο γιὰ τῆς ἐξέτασεως ὑπέρθεσις τοῦτο σὴν διαμορφώσεως ἢ ἢ «ἀνάγκη» γιὰ ἐπισημονικὸς σπουδῆς τοῦ συνόλου τῶν φοιτητῶν σὴν Δευτεροβάθμια Ἐκπαίδευσιν. Καὶ ἴσως καὶ σὴν «ἀνάγκη» φροντιστηριακῆς ἐκπαίδευσῆς, ἡ ποὺ εὐγενικὰ «προτομοσιάζει».

Ὁ καθέναν ἀντιλαμβάνεται ὅτι ὅλο καὶ περισσοτέρως τὰ σχολεῖα τῆς ἐγκύκλιος μόρφωσης ἐγκαταλείπουν τὴν φροντίδα διδασκαλίας τοῦ νέου ἀνθρώπου, τοῦ νέου πολίτη, τοῦ νέου Ἑλληνα, ὡς πρὸς τὴν πνευματικὴν, τὴν ψυχικὴν τὴν διάστασιν καὶ ἐνδιαφέρονται περισσότερο νὰ δεῦνουν τὸ νοῦ τοῦ, σὰν λειτουργικὸ ὄργανο λαμβανόμενον, χωρὶς νὰ ἐνδιαφέρονται εἰς οὐτιδήποτε τὸ ἀξιολογικὸν καὶ ἠθικὸν περιεχόμενον τοῦ. Καὶ φαίνεται τοῦτο ἀπὸ τὸ ὅτι τὰ μαθήματα ποὺ ἀναβιβάζονται στὸ στόχο αὐτὸ ἐκτείνονται κατὰ καιροὺς καὶ στὸ ὁρολόγιον πρόγραμμα καὶ στὸ ἀναλυτικὸ. Μὲ τὰ μαθήματα τοῦτα προσφέρονται σήμερον ζωτικὰ λιγότερα χρήσιμα γιὰ τὴν αἰὶν καὶ πολὺ περισσότερο γιὰ τῆς ἐξέτασεως ὑπέρθεσις τοῦτο σὴν διαμορφώσεως ἢ ἢ «ἀνάγκη» γιὰ ἐπισημονικὸς σπουδῆς τοῦ συνόλου τῶν φοιτητῶν σὴν Δευτεροβάθμια Ἐκπαίδευσιν. Καὶ ἴσως καὶ σὴν «ἀνάγκη» φροντιστηριακῆς ἐκπαίδευσῆς, ἡ ποὺ εὐγενικὰ «προτομοσιάζει».

Ὁ καθέναν ἀντιλαμβάνεται ὅτι ὅλο καὶ περισσοτέρως τὰ σχολεῖα τῆς ἐγκύκλιος μόρφωσης ἐγκαταλείπουν τὴν φροντίδα διδασκαλίας τοῦ νέου ἀνθρώπου, τοῦ νέου πολίτη, τοῦ νέου Ἑλληνα, ὡς πρὸς τὴν πνευματικὴν, τὴν ψυχικὴν τὴν διάστασιν καὶ ἐνδιαφέρονται περισσότερο νὰ δεῦνουν τὸ νοῦ τοῦ, σὰν λειτουργικὸ ὄργανο λαμβανόμενον, χωρὶς νὰ ἐνδιαφέρονται εἰς οὐτιδήποτε τὸ ἀξιολογικὸν καὶ ἠθικὸν περιεχόμενον τοῦ. Καὶ φαίνεται τοῦτο ἀπὸ τὸ ὅτι τὰ μαθήματα ποὺ ἀναβιβάζονται στὸ στόχο αὐτὸ ἐκτείνονται κατὰ καιροὺς καὶ στὸ ὁρολόγιον πρόγραμμα καὶ στὸ ἀναλυτικὸ. Μὲ τὰ μαθήματα τοῦτα προσφέρονται σήμερον ζωτικὰ λιγότερα χρήσιμα γιὰ τὴν αἰὶν καὶ πολὺ περισσότερο γιὰ τῆς ἐξέτασεως ὑπέρθεσις τοῦτο σὴν διαμορφώσεως ἢ ἢ «ἀνάγκη» γιὰ ἐπισημονικὸς σπουδῆς τοῦ συνόλου τῶν φοιτητῶν σὴν Δευτεροβάθμια Ἐκπαίδευσιν. Καὶ ἴσως καὶ σὴν «ἀνάγκη» φροντιστηριακῆς ἐκπαίδευσῆς, ἡ ποὺ εὐγενικὰ «προτομοσιάζει».

Ὁ καθέναν ἀντιλαμβάνεται ὅτι ὅλο καὶ περισσοτέρως τὰ σχολεῖα τῆς ἐγκύκλιος μόρφωσης ἐγκαταλείπουν τὴν φροντίδα διδασκαλίας τοῦ νέου ἀνθρώπου, τοῦ νέου πολίτη, τοῦ νέου Ἑλληνα, ὡς πρὸς τὴν πνευματικὴν, τὴν ψυχικὴν τὴν διάστασιν καὶ ἐνδιαφέρονται περισσότερο νὰ δεῦνουν τὸ νοῦ τοῦ, σὰν λειτουργικὸ ὄργανο λαμβανόμενον, χωρὶς νὰ ἐνδιαφέρονται εἰς οὐτιδήποτε τὸ ἀξιολογικὸν καὶ ἠθικὸν περιεχόμενον τοῦ. Καὶ φαίνεται τοῦτο ἀπὸ τὸ ὅτι τὰ μαθήματα ποὺ ἀναβιβάζονται στὸ στόχο αὐτὸ ἐκτείνονται κατὰ καιροὺς καὶ στὸ ὁρολόγιον πρόγραμμα καὶ στὸ ἀναλυτικὸ. Μὲ τὰ μαθήματα τοῦτα προσφέρονται σήμερον ζωτικὰ λιγότερα χρήσιμα γιὰ τὴν αἰὶν καὶ πολὺ περισσότερο γιὰ τῆς ἐξέτασεως ὑπέρθεσις τοῦτο σὴν διαμορφώσεως ἢ ἢ «ἀνάγκη» γιὰ ἐπισημονικὸς σπουδῆς τοῦ συνόλου τῶν φοιτητῶν σὴν Δευτεροβάθμια Ἐκπαίδευσιν. Καὶ ἴσως καὶ σὴν «ἀνάγκη» φροντιστηριακῆς ἐκπαίδευσῆς, ἡ ποὺ εὐγενικὰ «προτομοσιάζει».

Ὁ καθέναν ἀντιλαμβάνεται ὅτι ὅλο καὶ περισσοτέρως τὰ σχολεῖα τῆς ἐγκύκλιος μόρφωσης ἐγκαταλείπουν τὴν φροντίδα διδασκαλίας τοῦ νέου ἀνθρώπου, τοῦ νέου πολίτη, τοῦ νέου Ἑλληνα, ὡς πρὸς τὴν πνευματικὴν, τὴν ψυχικὴν τὴν διάστασιν καὶ ἐνδιαφέρονται περισσότερο νὰ δεῦνουν τὸ νοῦ τοῦ, σὰν λειτουργικὸ ὄργανο λαμβανόμενον, χωρὶς νὰ ἐνδιαφέρονται εἰς οὐτιδήποτε τὸ ἀξιολογικὸν καὶ ἠθικὸν περιεχόμενον τοῦ. Καὶ φαίνεται τοῦτο ἀπὸ τὸ ὅτι τὰ μαθήματα ποὺ ἀναβιβάζονται στὸ στόχο αὐτὸ ἐκτείνονται κατὰ καιροὺς καὶ στὸ ὁρολόγιον πρόγραμμα καὶ στὸ ἀναλυτικὸ. Μὲ τὰ μαθήματα τοῦτα προσφέρονται σήμερον ζωτικὰ λιγότερα χρήσιμα γιὰ τὴν αἰὶν καὶ πολὺ περισσότερο γιὰ τῆς ἐξ